

Το "προικοσύμφωνο" του 1982

07/Οκτ/2019 00:03

Του Γιώργου Κράλογλου

Ονόμος 1264 του 1982 πέρασε στον λαό ως συνδικαλιστικός. Τι να λέγανε; Ότι περιγράφει τα "προικιά" των κομματικών εργατοπατέρων; Γίνονται αυτά;

Το 1982, το ΠΑΣΟΚ είχε να μοιράσει, στους κλαδικούς του, στους πρασινοφρουρους (αυτούς τους οποίους, στη συνέχεια "βάφτισε" βιομήχανους, τραπεζίτες, προέδρους ασφαλιστικών και ΔΕΚΟ), στους επαγγελματίες εργατοπατέρες και σε άλλους χίλιους δύο συντρόφους της "πράσινης αλλαγής", 120 κρατικούς Οργανισμούς και κρατικές επιχειρήσεις που παρέλαβε από τη Ν.Δ. ως "κληρονομιά" της "δεξιάς", (οι μεγαλύτερες ήταν "γέννημα θρέμμα", της 5ετίας 1975-1981).

Εκτόςόμως από αυτά, το ΠΑΣΟΚ είχε σχεδιάσει (και οι κλαδικοί εργατοπατέρες - πρασινοφρουροί είχαν προετοιμαστεί) τις κρατικοποιήσεις της "Αλλαγής".

Τις βιομηχανίες και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που (κατά το ΠΑΣΟΚ) "ήταν τα κάστρα της ολιγαρχίας που ήρθε για να γκρεμίσει... η Ελλάδα του σοσιαλισμού, η Ελλάδα της "αλλαγής" η Ελλάδα του "μαζί σου Ανδρέα για μια Ελλάδα νέα...".

Όλες εκείνες, που τελικά πλήρωσαν οι Έλληνες φορολογούμενοι και (φθάνοντας στη χρεωκοπία) οι κρατικές Τράπεζες Εθνική, ΕΤΒΑ και Αγροτική. Θα τις πλήρωναν ακόμη και αν έπεφταν στον γκρεμό...

Το 1982 αποτυπώνεται το "προικοσύμφωνο", ως "χάρτα του συνδικαλισμού". Ο δήθεν μεταρρυθμιστικός εργατοπατερικός νόμος 1264, με τα γνωστά (ως σήμερα) απεργιακά και άλλα "επαγγελματικά" ρουσφέτια... (και δικαιώματα να τα πεις, το ίδιο σημαίνει, στην Ελλάδα).

Εντελώς συμπτωματικά..., το 1983 ξεκινάει η "άλωση" του "κάστρου" του Νιάρχου στον Σκαραμαγκά.

Μέσα στο 1983 πέφτει και το "κάστρο" των Τσάτσων της ΑΓΕΤ. Τελειώνουμε και με ό,τι είχε μείνει

από ιδιωτικά λιπάσματα. Όλα στο κράτος.

Το 1983-1984, λίγο πριν διωχθεί ο "Νιάρχος ο ληστής..." (έτσι τον έλεγαν οι ντουντούκες των πράσινων και κόκκινων -καθαρά κόκκινων τότε- εργατοπατέρων), έρχεται απόφια (με όλα της τα προικιά για τους κρατικούς βιομήχανους) η τότε ESSO. Βαφτίζεται ΕΚΟ και το πανηγύρι ξεκινάει...

Όλα αυτά τα "κάστρα" ήταν ανάμεσα σε άλλα 50 περίπου βιομηχανικά, μεταλλευτικά, βαριάς παραγωγής, εμπορικά, αγροτοβιομηχανικά (ΕΒΖ) συγκροτήματα που θα "εκσυγχρόνιζε" το ΠΑΣΟΚ...

Τιαπέγιναν; Τα αποτελείωσε..., μέσα σε μια 15ετία, και υπό την (προσεγγμένη και ηθελημένη) σιωπή της Ν.Δ. με τη βοήθεια των κλαδικών εργατοπατέρων (οχυρωμένων στο "απόρθητο -Βυζαντινής τεχνικής- φρούριο του νόμου 1264 του 1982).

Τα πλήρωσε και πληρώνει βέβαια ο κοσμάκης ο οποίος, ακόμη και σήμερα (μετά από 40 χρόνια!!) πιστεύει πως πρόκειται για μεγάλη συνδικαλιστική μεταρρύθμιση, της σοσιαλιστικής Ελλάδας του 1982. Ας το πιστεύει... Δεν είναι και το μόνο άλλωστε.

Από τότε και μέχρι στις μέρες μας, η "πολιτική ομερτά" (στήριξης του κρατικού κομματικού συνδικαλισμού), δεν επέτρεψε όχι μόνο να περάσει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, ο νόμος-μαρτύριο του ελληνικού λαού, αλλά όρθωσε το "ανάστημά" της (διακινδυνεύοντας -από το 2018- και το ενδεχόμενο νέου μνημονίου) ενάντια... στις (από το 2016) υποδείξεις των δανειστών να εφαρμοσθεί (ως συμφωνημένο προαπαιτούμενο) μια πραγματική μεταρρύθμιση στον συνδικαλισμό.

Μια μεταρρύθμιση που θα αλλάζει, ριζικά, τον τρόπο λήψης αποφάσεων για την πραγματοποίηση απεργιών.

Θα αυξάνει (με τον χρόνο προειδοποίησης για απεργία στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Θα μειώνει τις ημέρες συνδικαλιστικής άδειας και θα περιορίζει τον αριθμό των αμειβομένων αδειών στις απολύτως απαραίτητες περιορίζοντας και τα πρόσωπα που θα τις δικαιούνται.

Θα μειώνει επίσης τις ημέρες αδικαιολόγητης απουσίας συνδικαλιστή και θα τις ευθυγραμμίζει με τα ισχύοντα για κάθε εργαζόμενο.

Θα παρέχει τη δυνατότητα απόλυσης συνδικαλιστών για σπουδαίο λόγο. Και θα καταργεί τη δυνατότητα παροχής προστασίας μέσω του καταστατικού των συνδικαλιστικών οργανώσεων, μειώνοντας και τον αριθμό των προστατευόμενων ιδρυτικών μελών μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Ποιοσπολιτικός ή κυβέρνηση να τολμήσει να εφαρμόσει αυτά που ζητούν οι δανειστές αλλά να ρισκάρει έτσι το αριστερό αποτύπωμα ή τους σοσιαλιστικούς θεατρινισμούς, χάνοντας κρατικό πελατειακό δυναμικό, που ευλογεί μέρα-νύχτα με δηλώσεις του τύπου, "απολύσεις στο δημόσιο

δεν πρόκειται να γίνουν..."

Γιατους αμφισβητούντες ότι ο δήθεν συνδικαλιστικός νόμος, 1264/1982, (ως κορμός), είναι "προικοσύμφωνο" για κομματικούς πελάτες, θυμίζω τη διευκρίνιση... του συντρόφου Κατρούγκαλου, το 2017 (τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ "ψέλλισε" τις μοναδικές τροποποιήσεις στον νόμο, μπας και καλμάρει τους δανειστές), πως εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ δεν χαλάμε τον νόμο, απλά τον γυρνάμε προς το δημοκρατικότερο... Τι άλλη ομολογία χρειάζονται ότι πρόκειται για (πράσινο, στην τότε φάση) αριστερό καθεστωτικό προϊόν, του 1982.

george.kraloglou@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)